

Inte bara 40-årsjubileum

Eva Björklund

Tal på Svensk-Kubanska föreningens stora fest
i Husby Träff 25 november 2006:

Vilken lycka att få fira Svensk-Kubanska Föreningens 40-årsjubileum tillsammans med så många!

Och inte bara det, när föreningens grundades var Fidel Castro 40 år, nu är han 80, så hans långa liv kan vi också skatta oss lyckliga över.

Och inte bara det, 10 år tidigare hade han dragit igång den väpnade befrielsekamp vars 50-årsjubileum vi också kan fira.

Men tillbaka till 1966 och Svensk-Kubanskas grundande. Det var i begynnelsen av det vänsteruppsving som eldades på av solidariteten med Vietnams folk och upptäckten av imperialismen som kapitalismens högsta stadium.

Vi som då grundade Svensk-Kubanska förenade en gammal och en ny rörelse. Där fanns veteraner från internationella brigaden i Spanien och där fanns vi unga som tagit våra första steg i den gryende Vietnamrörelsen. Och vi såg och inspirerades av den starka ådra av internationell solidaritet som redan då var en av den kubanska revolutionens kännetecken. Och i Bolivia kämpade Che Guevara för hela "Vårt Amerikas" befrielse och för att skapa 2, 3, flera Vietnam. Knappt ett år senare var han mördad och snart sänktes militärdiktaturens mörker över hela Latinamerika.

Men Kuba bestod. Och solidariteten bestod och har bestått genom alla dessa år. Hur kan det komma sig att detta lilla land, visserligen Karibiens största ö, men ändå en plutt på världskartan, har kunnat inspirera så många människor runt om i världen, och i lilla Sverige, under alla dessa år?

Det finns naturligtvis många skäl, men ett grundläggande tror jag är att det givit oss hopp om att en bättre värld är möjlig, långt innan det blev 2000-talets slagord.

Låt mig återgå till årtalen, till ett 30-årsjubileum som gäller ett av de många inslag i kubanernas samhällsbygge som väckt och hållit detta hopp vid liv. 1976 genomfördes de första demokratiska valen på Kuba. I en alldeles egen ny form utvecklades en deltagande demokrati som lade grunden för att bygga folkmacht, som översättningen till svenska lyder.

Och ännu ett exempel, 1986, för 20 år sedan. När den förstenade statsocialismen krisade och statsledningarna överlämnade land och folk till roffarkapitalismen, då gick Kuba den andra vägen, rättade till misstagen och fördjupade demokratin, satte sin tilltro till solidariteten och med-mänskligheten och räddade revolutionen och socialismen åt sig själva, åt Latinamerika och åt oss alla.

På den grunden kunde de också, med Fidel i ledningen,

överleva landets värsta kris i början på 90-talet och börja bygga upp det som Världsnaturfonden idag förklarar vara världens enda, långsiktigt hållbara samhälle.

Men låt mig ta ett årtal till, 1996. Då hade USA-regimen insett att Kuba inte höll på att gå under, trots alla aggressioner. Då inleddes med Helms-Burton-lagen den upptrappning av krigföringen mot Kuba som sedan fortsatt med Bush-planer 2004 och 2006. Men trots mångmiljonbelopp har USA-regimen inte lyckats med annat än att köpa några tusen kubaner uppdelade på ett par hundra av världens mest välfinansierade s k dissidentorganisationer med uppgiften att rättfärdiga USAs planer på att återta den kontroll över Kuba som de förlorade för 50 år sedan.

Samtidigt blir läget alltmer desperat för USA-regimen för nu är det inte bara Kuba utan också - bl a tack vare Kuba - Venezuela, Bolivia och hela vänsteruppsvinget i Latinamerika. Men slaget är inte vunnet. En sårad tiger är ingen papperstiger, det är en farlig tiger.

Så solidariteten är viktig idag, liksom för 40 år sedan, och nu som då är vi en del av en större rörelse, mot imperialismens krig och övergrepp mot Palestina, Irak, Afghanistan, Colombia och många andra platser.

Med Kubas enastående internationella solidaritet som ledstjärna för Svensk-Kubanska Föreningen vill jag sluta där jag började, för 40 år sedan med ett Che-citat:

"Allt vårt handlande är ett stridsrop mot imperialismen, och en enträgen bön till folken om enighet och sammanhållning mot människosläktets stora fiende: Nordamerikas För-
enta Stater."

Leva Kuba, Leve Fidel,

Leve den internationella solidariteten!

